

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Locorvm Commvnivm Religionis Christianæ Partitiones

Arnoldus <Vesaliensis>

Coloniae, 1565

VD16 H 312

Caput 31. Quomodo transfunditur peccatum originale, secundum carnem
ne? an secundum animam?

urn:nbn:de:hbz:466:1-30256

L I B E R . II.

foret actuale cuiuslibet, sed vitio propagationis in posteros derivatur.

Est itaque hoc peccatum secundum veritatem, culpa quedam à primo parente per originem in posteros traducta. Quae quidem non est actus hominis, sed concupiscentia quedam vitiosa habitualis, concitans in ipso desideria prauitatis.

Quae iam dicitur languor naturæ, iam lex membrorum, iam fomes peccati, iam lex carnis, concupiscentia, concupiscibilitas vel tyrannus.

Quod quidem peccatum ex inobedientia primi prouenit parentis, Rom. 3. in quo voluntarium fuit licet poste Psal. 50. ri necessario ipsum incurvant. Cate Eccle. 26. ri enim homines secundum corpora fuerunt in Adam per seminalem rationem, & ex eo lege propagationis Matt. 15. descendunt.

Caput 31.

Quomodo transfunditur peccatum
originale, secundum car-
nem neq; an secundum
animam?

D'Augustinus etiam senex nō satis assequutus est anima- rū originem ytrum videlicet à paren-

LOCORVM COMMVNIVM

à parentibus propagentur, an cre-
tur à Deo ad singulorum hominum
natiuitatem. Quod non satis cape-
ret, quia animarum creatio consis-
teret cum originis peccato. Verum ob-
tinuit nunc posterior sententia, re-
ceptumque est, originale peccatum pro-
pagari non secundum animam, sed
secundum carnem.

Transcitur enim à parentibus ca-
ro in feruore libidinis, carnali con-
cupiscentia infecta: ex cuius deinde
contactu, & ipsa anima dum infundi-
tur, polluitur, sique rea concupisce-
tiæ illius, quæ suprà originalis vo-
catur.

Est autem hoc peccatum in car-
ne, nō tanquam in subiecto, cùm ipsa
culpæ subiectum esse non possit: sed
sicut in causa ipsum virtualiter con-
tinente.

Est itaque ipsum originale qui-
dam carnis defectus & fecunditas, quæ
ipsius vitium & corruptio rectè dici
potest, quam & in carne ante animæ
infusionem esse patet, quum ipsa ille
co commaculatur.

Nec mirum filios originale trahe-
re à parentibus baptizatis, quorum
iam originale dimissum est, cùm &
ab homine circunciso, filius habens
præpu-

l
præputiu-
gato arist
parte gen-
sed secund

Vocatu-
catum, e
ipsum co-
nalem co-

Quomo-
origi-

REn
na
pit
mum rem
minuitur
go concup
tu: sicut co
tu manet,

An ver
te, quam c
tismo libe
tia: sed li
sisse viden
Dictæ:
causam es

M
green-
inum
cape-
nsiste-
m ob-
a, re-
si pro-
i, sed

us ca-
i con-
einde
fund-
iscer-
is yo-

car-
n ipsa-
t: sed
con-

qui-
que
è dici
nimæ
sa ili-
rahe
orum
im &
bens
cpu-

L I B E R - II.

præputium nascatur, & ex grano purgato arista. Neque enim parentes, ea parte generant, qua iustificati sunt, sed secundum carnem.

Vocatur autem originale hoc peccatum, eo quod ab origine proles *psal. 50.* ipsum contrahit, vi carnis per seminalem commixtionem libidinosè.

Caput 32.

Quomodo auferitur per baptismum originis peccatum, remanente concupiscentia concupiscentiae?

Remittitur in baptismo originalis culpa: quamuis concupiscentia etiam post baptismum remaneat, quæ tamē per ipsum minuitur & debilitatur. Remanet ergo concupiscentia actu, & transit reatu: sicut contrà actuale peccatum reatu manet, actu transit.

Rom. 9.

An vero etiam ipsa caro à fecitate, quam conceptione contraxit, baptismo liberetur, variæ sunt sententiae: sed liberari omnino patres sensisse videntur.

Dictæ autem cōcupiscentiæ deum causam esse, qua pœna est, non dubium est: li-